

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Nu, da de forskellige ordførere er færdige med deres indlæg, synes jeg ikke, jeg kan lade være med at gå herop og sige, at det jo ikke er så lang tid siden, vi havde valg. I avisoverskrifterne inden valget kunne man se bl.a. i Børsen den 19. september: »Skattelettelse og finansloven hænger uomtvistelig sammen og er uadskillelige«. Det var det, Venstre og Konservative bl.a. gik til valg på.

Nu her efter valget lægger ordførerne, både hr. Svend Heiselberg fra Venstre og De Konservatives ordfører, meget stor vægt på at give Socialdemokratiet skylden for, at der ikke bliver skattelettelse. Men sandheden og fakta er jo altså, at Socialdemokratiet både før og efter valget var så loyalt at sige, at de ikke ville stemme imod en finanslov.

Derfor havde det været en meget smal sag for Venstre og De Konservative at få skattelettelse med bl.a. Fremskridtspartiet; men vi har ikke været indbudt en eneste gang, hvor dagsordenen har været skattelettelse. Der har ikke været ytre ønsker fra Venstre og Konservative om skattelettelse. Så jeg må altså sige, at det eneste tidspunkt, hvor Venstre og De Konservative ønsker skattelettelse, er lige før et valg, og dér er de så i nøjagtig samme bås som Socialdemokratiet.

Jeg mener derfor, at når der er tre store partier, der er enige om, at Danmark ikke skal have skatte- og afgiftslettelse, så kan det ikke hjælpe, at de to skyder skylden på de to øvrige. Socialdemokratiet havde jo sagt, at de ikke ville stemme imod en finanslov, og derfor var det let for Venstre og Konservative at gå til den anden side og samle det flertal om skattelettelse.

Som sagt har vi ikke været indbudt til en eneste forhandling, hvor dagsordenen har været reelle skattelettelse. Det er sandheden, og det synes jeg at pressen og befolkningen skal vide. Det er kun før et valg, Venstre og Konservative vil have skattelettelse, men når valget er overstået, er de nøjagtig i samme bås som Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Kofod-Svendsen, spurgte direkte, hvad der var be-

grundelsen for, at Fremskridtspartiet sidste år med hr. Kofod-Svendsens ord »optrådte ansvarligt« og stemte for finansloven.

Nu ved jeg ikke, hvor ansvarlig den finanslov egentlig var, når det kom til stykket. Det viste sig jo få dage efter, at forliget var indgået, at så havde man lige nogle nye beregninger, der viste, at det desværre ikke blev et underskud på 7 mia. kr., men det blev derimod et underskud på over 20 mia. kr.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om – og vi har sagt det før fra Folketingets talerstol – at hvis det under forhandlingerne sidste år havde vist sig, at der var et underskud på over 20 mia. kr., så havde svaret sidste år været nej. Og når underskuddet i år er på over 30 mia. kr. eller omkring 30 mia. kr., så er svaret også nej.

Der er tre grunde til, at Fremskridtspartiet ikke mener, det er ansvarligt at stemme for finansloven: 1) det nævnte underskud, 2) der er ingen personskattelettelse, og 3) vi fortsætter ikke privatiseringsarbejdet. På de tre punkter, som vi har nævnt siden august måned, da finanslovsforslaget blev præsenteret, har regeringen ikke ønsket at bevæge sig. Tværtimod har man bevæget sig i den modsatte retning; man har opgivet sine egne ønsker om personskattelettelse, nemlig 6 pct.-skatten, og når regeringen bevæger sig væk fra det, vi mener er den rigtige vej, så er det klart, at svaret fra vores side bliver et nej til finansloven.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Kofod-Svendsen spurgte, hvad der skulle til for, at SF kunne stemme for en finanslov, og så paralleliserede han os til Fremskridtspartiet. Parallellen må jeg meget protestere imod. Fremskridtspartiet har i hele sin historie én gang stemt for finansloven, og jeg kan forstå på hr. Kim Behnke, som lige har været heroppe, at det var én gang for meget; det har man fortrudt.

SF har adskillige gange stemt for finansloven. Det har vi gjort i situationer, hvor vi har haft tillid til den regering, der skulle administrere den, og hvor vi har haft en rimelig indflydelse på politikken. Jeg vil sige det samme nu, at hvis vi havde en rimelig tillid til den regering, der skal administrere denne finanslov, og hvis vi havde indflydelse på, at den gjorde noget ved de ting, som vi ser som hovedproblemerne: en